

δότο καταιγίδος. Καταπόντισον Κύρει, καὶ κατεδίελε
τὰς γλώσσας αὐτῷ, ὅτι εἶδον αἰομέλαν, καὶ αὐτιλογίαν
ἐν τῇ πόλει. Ήμέρας, καὶ νυκτὸς πυκλώσει αὐτὴν ὅπῃ
τὰ τείχη αὐτῆς, καὶ αἰομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς,
καὶ αἴδικία. Καὶ εὐκέλεπτον ἐν τῷ πλατειῶν αὐτῆς
τόκος, καὶ δόλος. Οὕτι εἰ δὲ ἔχθρος ἀνείδιστος με, ὑπή-
νευκα αὐτός. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμῷ ἐμεγαλορρημόντο-
σεν, ἐκρύβειν αὐτὸν αὐτόν. Σὺ δὲ αὖθις προπειθεῖς
πίγμαν με, καὶ γνωσέμεν, δος ὅπῃ τὸ αὐτὸν ἐγλυκανάς
μοι εἰδίσματα, ἐν τῷ οἴνῳ τῷ Θεῷ ἐπορθέητοι ἐν ὁμα-
νοίᾳ. Ελθέτω δὲ θαύματος ἐπ' αὐτάς, καὶ κατεβίνωσαν
εἰς ἄδειαν τοῦ θεάτρου, ὅτι πονεία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῷ,
ἐν μέσῳ αὐτῷ. Εγὼ περὸς τὸν Θεὸν ἐπέκραξα καὶ δὲ
Κύριος εἰσήκριστος με. ἐστρέφεις καὶ περιεῖ με στηριζόμενος,
καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακεστεῖται τῆς φωνῆς
με. Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν φυχὴν με δότο τῷ ἐγ-
γιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἥστασι σὺν ἐμοί. Εἰσα-
κεστεῖται ὁ Θεὸς, καὶ παπεινάσει αὐτάς, δὲ ὑπάρχων περὸ-
τῷ αἰώνων. Οὐ γάρ ὅτινα αὐτοῖς αἰτάταγμα, ὅτι τοῖς
ἔφοβοι θητοσαν τὸν Θεὸν. Εξέτενε τὴν χεῖρα αὐτῶν ἢ τῷ
ἄποδιδόναι. Εβεβήλωσαν τὴν φρεδόνικαν αὐτές. Διεμε-
ρίθησαν δότο ὄργης τῷ περοσώπῳ αὐτῶν, καὶ ἡγγισταν
αι παρδίαι αὐτῷ. Ήπαλιώθησαν οἱ λόγοι αὐτῷ ὑπὲρ
τοῦ λαοῦ. καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες. Επίρριψον δοπῇ Κύριον
τὴν μέριμναν τοῦ, καὶ αὐτός σε φρεδρίζει. Οὐ δάσσει εἰς
τὸν αἰάνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δὲ ὁ Θεὸς καταζεις
αὐτάς εἰς φρέαρ φρεδοράς. Αὐτορεις αἴματαν, καὶ δολιό-
της, καὶ μὴ ημισθίσωσι πᾶς ημέρας αὐτῷ, εγὼ δὲ
Κύρει εἰλπιῶ δοπῇ σέ.

Δόξα.